

Lars Kepler är tillbaka: ”Vi vill alltid skriva den mest spännande och bästa boken i världen”

Sveriges bäst säljande författarduo har just skrivit klart den sjunde boken i sin populära deckarserie. I **Lazarus** undersöker Lars Kepler hur människan agerar när hon ställs inför ondskan, och det blir en djupdykning in i psyket hos kriminalpolisen Joona Linna och såpoagenten Saga Bauer.

– Bra att du är här i tid, **Lars Kepler** brukar vara väldigt punktliga, säger damen i Bonnierförlagens reception.

Och mycket riktigt. En minut innan avtalat glider de in som en person, **Alexandra Coelho Ahndoril** och **Alexander Ahndoril**. Hon i svart-och lilarutig klänning med svart kavaj. Han matchande med svart kostym och lila näsduk i bröstfickan. Och de är ju också en enda röst när de skriver under pseudonymen Lars Kepler.

När vi ses är de i slutskedet med sin nya bok **Lazarus**, som släpps i oktober, och jag har fått läsa ett manus där det fortfarande fanns rödmarkerade partier.

– Jag vet faktiskt inte hur mycket vi kan prata om handlingen, jag måste nog ringa och kolla med förlaget, säger Alexandra och tar upp telefonen.

Men så mycket kan vi avslöja – detta är den första boken i den omåttligt populära deckarserien där handlingen inte kretsar kring en ny huvudkaraktär utan kring den finlandssvenske polisen **Joona Linna** och såpoagenten **Saga Bauer**.

– Att vi i varje bok haft andra huvudkaraktärer vid sidan om våra riktiga huvudpersoner, Joona och Saga, är för att vi omedelbart insåg begränsningen annars. Man kan inte låta allt hända en person, det blir för osannolikt, säger Alexander.

Alexandra fyller i:

– Men nu var det dags helt enkelt. Det är en balans man kan känna som författare, att nu är det tid för den här berättelsen.

De som läst tidigare böcker i serien vet att både Joona och Saga redan har gått igenom ett och annat. Särskilt Joona Linna som i ***Sandmannen*** blev måltavla för superskurken Jurek Walter, och gjorde valet att ge upp sin familj, för att rädda dem.

– Joona Linna är väldigt empatisk, han är ingen cyniker men har ett väldigt trasigt förflutet. Det ställs på sin spets i den här boken där han måste hitta något hårt inom sig, säger Alexandra.

– Man kan väl säga att det förflutna avtäcks samtidigt som han ställs inför nya svårigheter, säger Alexander.

Lars Kepler är en av Sveriges mest säljande författare och har fått en stor läsekrets också i övriga världen. Böckerna har precis börjat ges ut på nytt i USA. Utmärkande för författarskapet är nagelbitarintriger, oväntade vändningar och ett rasande tempo, men också de ofta mycket otäcka och explicit beskrivna våldsscenerna. The New York Times beskrev nyligen *Sandmannen* som "skräck utan slut". Själv behövde jag känna efter att dörren var låst både en och två gånger efter att ha streckläst *Lazarus* under en hel dag.

– Vad vi undersöker är mötet mellan människor och ondska, eller snarare, onda handlingar. Hur man reagerar när man dras in i en spiral av ond bråd död – det är det vi är intresserade av, säger Alexander.

– Och det är ju jättehemskt, att man som författare knuffar någon närmare och närmare ett stup för att se: "Hur reagerar du nu?", säger Alexandra.

Enligt paret skriver de inte om våld och mardrömsliknande scenarier för att de själva finner någon njutning i detta – tvärtom strömmar både mardrömmar och tårar under skrivprocessen.

– Vi stänger aldrig av. När vi skriver är berättelsen hos oss hela tiden. Att vara författare handlar så mycket om empati, att man går in helt och har så mycket medkänsla för de här människorna. Så mycket att man ibland inte står ut med det man skriver, säger Alexandra.

– Men som författare får man inte heller fega ur. Det är väldigt lätt att man börjar gilla karaktärer och att de blir lite ömkliga. Ska man vara snäll mot alla och göra alla sympatiska, då blir det inte någon särskilt bra bok, säger Alexander.

Ett huvudtema i *Lazarus* är att det trygga liv man byggt upp när som helst kan raseras. Känslan av att aldrig kunna ta något för givet väcker frågan: ska man leva i ständig rädsla för något som kanske aldrig händer, eller ska man leva utan vaksamhet och riskera det värsta? I båda fallen finns ett pris att betala.

– Efter terrordådet på Drottninggatan var det många som inte vågade åka till centrala Stockholm. Men vi stockholmare, vi är ju kvar här. Vad skulle vi annars göra? säger Alexander

– Man kan ständigt skydda sig, men vad är det då för liv? Om man hela tiden ska räkna med att allt kan krossas? säger Alexandra.

De har båda två egna författarkarriärer bakom sig, men sedan de för nio år sedan skrev första boken som Lars Kepler har det inte funnits vare sig tid eller lust för enskilt skrivande – det finns så mycket kvar att undersöka i Joona Linnas och Saga Bauers universum.

Nu, när pseudonymen sedan länge är avslöjad och de har hittat sin gemensamma röst, behövs verkligen Lars Kepler?

– Ja, namnet är en del av berättelsen, han gör något med anslaget. Jag tycker om den gemensamma tredje författaren med sitt eget speciella språk, säger Alexandra.

– Jag skulle säga att han är en förutsättning, ett rum vi har skapat för de här berättelserna. Om vi skulle börja skriva under våra riktiga namn... jag tror inte att det skulle gå, säger Alexander.

Hur ser framtiden ut för Joona och Saga?

– Vi vill skriva ett antal böcker till. Nu har vi precis blivit klara med denna, och nästa bok har börjat utkristallisera sig, den ser vi jättemycket fram emot att skriva. Men hur många det blir har vi inte bestämt, säger Alexander,

Vad tror ni själva är anledningen till att era böcker blivit en sådan enorm succé?

– Om jag vågar spekulera så är det för att vi har så fantastiskt spännande när vi skriver, och kanske att något av det känns i läsningen. Jag hoppas våra böcker utstrålar passion. Vi vill alltid skriva den mest spännande och bästa boken i världen, säger Alexandra och skrattar.

Av: Ellinor Skagegård, frilansjournalist